

ДЖАНИ РОДАРИ ГОСПОДИН БОЕМОНДО

Превод от италиански: Велимира Костова-Върлакова, 2014

chitanka.info

Господин Боемондо е забавен човек. Какво ли не измисля, за да развесели децата!

Вижте го във влака: децата сядат срещу него и започват да се карат, защото всички искат да са до прозореца.

— Тишина, спокойствие — възкликва господин Боемондо. — Хайде да играем на нещо хубаво!

Децата се успокояват в очакване.

— Обърнете се за малко, ще погледнете, когато аз ви кажа!

Децата се обръщат и гледат: баща им го няма. На неговото място е седнала възрастна дама с папагал на рамото. Птицата има зелени и жълти пера и крещи: „Искам да седя до прозореца, искам до прозореца!“.

Децата се размиват, смеят се със сълзи и така не забелязват, че възрастната госпожа е изчезнала, а на нейното място седи монах с брада доземи, която поглажда с ръка. Той гледа децата със строг поглед и те веднага се смълчават като риби.

— Ех, ех... — въздиша старият монах.

Децата седят мълчаливи.

— Ех, ех... — отново въздиша монахът.

Децата са готови да се разплачат, гледат върховете на обувките си и не забелязват как изчезва и монахът. Когато вдигат поглед, едно миниатюрно човече скача върху седалката и се смее като лудо.

Децата също се засмиват.

— Как се казваш, мъничко човече?

— Казвам се Какароне.

— Защо?

— Защото обичам макарони.

— Какви глупости — мърмори възрастна госпожа, облечена цялата в оранжево.

А децата се заливат от смях. Човечето започва да се надува все повече и повече. Господи, колко едро става то! Хоп! — и се превръща в господин Боемондо. Щастливи, децата прегръщат своя татко.

Облечената в оранжево госпожа протестира:

— Във влака не трябва да се позволяват някои странности!

— Забранено е да се пуши, да се храчи, но аз не пуша и не храча — отвръща господин Боемондо.

Хората се смеят. Възрастната госпожа се ядосва и иска да повика кондуктора. За щастие пристигаме.

Но преди да слезе, господин Боемондо си издухва носа. Как го прави? Маха си носа от лицето и добре го изтрива в кърпичката; при това гледа госпожата в оранжево и ѝ намига. Хората пак се смеят. Само госпожата става червена като знаме и се обръща на другата страна. Господин Боемондо поставя носа си на място. След това той и децата в редица слизат от влака и си тръгват.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.